

INFLUIENȚA UNUI OM ASUPRA ALTUI OM

Mulțumesc, frate Neville. Domnul să te binecuvânteze.

Bună seara, prieteni. Este frumos să fim din nou aici la Tabernacol, să vorbim despre Domnul și Mântuitorul nostru pe care Îl iubim cu toții, desigur, pentru că altfel nu am sta înghesuiți în această clădire încinsă.

Acesta este scopul pentru care suntem aici: să arătăm că-L iubim, iar așteptările noastre sunt și mai mari când ne gândim la apropierea venirii Lui, pentru că vedem semnele premergătoare venirii Lui și așteptăm mărețul ceas când Îl vom vedea.

De duminică de când am fost aici, dintre noi au mai plecat unii ca să se întâlnească cu El. Una dintre ei a fost doamna Levi Ford, care avea optzeci de ani. O femeie scumpă. Soțul ei a trecut cu câțiva ani mai devreme. El a fost veteran al războiului spaniol-american..

În cartea „Povestea vieții mele”, am menționat numele fiului ei, care avea acel costum de cercetaș și care mi-a promis că atunci când se va uza și nu-l va mai purta, mi-l va da mie. Dar când i-am amintit de promisiune, mai avea doar un crac din acel costum de cercetaș.

Cred că în seara aceasta, Lloyd, băiatul de care vă spun, este aici. Zilele trecute am avut funeraliile mamei lui, iar el mi-a spus: „Billy, aș vrea să vorbești despre ceva care dovedește că mama va învia din nou.” Și Domnul mi-a dat un Mesaj mic exact despre aceasta, fiindcă toată Biblia, întreaga natură, tot ce a creat Dumnezeu vorbește despre aceasta, iar când ea va învia din nou, cine va mai putea spune ceva împotriva?

Așa vorbește Dumnezeu prin natura Lui, o dovedește prin Cuvântul Său și a dovedit-o prin viața ei, de aceea trebuie să învieze. Nu se poate altfel. Cerurile și pământul vor trece, dar aceasta nu va trece pentru că ea trebuie să iasă afară.

Alaltăieri a murit soția domnului Baxter, un manager care a umblat o perioadă cu mine și a vorbit și de pe această platformă. Soția lui a murit subit de atac de cord, iar el era devastat și foarte trist. Cred că îl veți aminti în rugăciune pentru că este

unul din frații noștri. El locuiește în Vancouver, Columbia Britanică, dar nu mai este cu mine de câțiva ani buni.

Am auzit că soția lui a avut un fel de cădere nervoasă sau ceva de felul acesta, apoi a făcut dintr-o dată atacul de cord și s-a dus. Noi nu știm timpul când vom fi chemați, dar trebuie să fim gata. De aceea suntem aici.

Eram în birou cu fratele Moore și el mă convingea să ajung la ei de „Ziua Recunoștinței”. El mi-a zis: „Dacă ai trei adunări acum și urmează să aduci și cele șapte Peceți mai târziu, poate ne poți da și nouă cumva o zi.”

În sfârșit, voi face aceasta vineri, sâmbătă și duminică, pentru că de „Ziua Recunoștinței” vor fi cincizeci de ani de la revărsarea Rusaliilor în Louisiana.

Îl văd aici și pe scumpul frate Don Ruddell și știu că el are o școală duminicală de dimineață. Poate mai sunt printre noi și alți predicatori din vecini care au școală duminicală. Noi am vrea să mergeți la școlile voastre duminicale, dar dacă nu aveți o școală duminicală la care să mergeți, sunteți bineveniți aici. Dimineață am să vorbesc despre subiectul „Statura deplină a omului desăvârșit”, iar dacă îmi vor aduce o tablă de școală, vreau să vă arăt cerința lui Dumnezeu și cum ajungem la statura omului desăvârșit înaintea Lui.

Dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară aș vrea să vorbesc despre subiectul „Călăuza mea”. Noi vom încerca să începem aceste servicii mai devreme. Încă nu am vorbit cu păstorul, dar aș vrea să începem școala duminicală mai devreme, iar seara aș vrea să începem la 6:30 și să terminăm la 8:30. Astăzi am întâlnit o femeie care spunea că pleacă spre casă la 8:30, și va conduce până pe la 2:30 sau 3:00 dimineața, să poată merge soțul ei la serviciu. Deci, nădăjduim să fiți cu toții aici, ca să putem face toate lucrurile.

Dacă nu aveți servicii în bisericile voastre, acesta este un tabernacol interdenominațional, unde pot veni oameni de pretutindeni. De altfel, marea majoritate a mulțimii este din afara orașului. Ridicați mâna care sunteți din Jeffersonville. Vedeți? Aceștia sunt numai prieteni. Să ridice mâna cei care au venit de la o sută de mile. Priviți, jumătate din adunare. Să ridice mâna cei care au venit de la două sute de mile. De la trei sute de mile? Priviți acolo. Să ridice mâna cei care au venit de la patru sute de mile. Priviți acolo. Dar de la cinci sute de mile? Priviți, peste o treime din adunare sunt veniți de la cinci sute de mile depărtare. Ne bucurăm să vă avem printre noi, fiindcă suntem aici ca să vă ajutăm, să facem tot

ce putem pentru voi.

Fiul meu mi-a dat scrisoarea unei femei care spune că acum vine pentru a treizeci și cincea oară pentru rugăciune. De treizeci și cinci de ori a călătorit mai mult de o sută de mile, cu nădejdea că mă voi ruga pentru ea. Să nu uităm că mai sunt încă șase sute și ceva care așteaptă... lista de așteptare din jurul lumii este foarte mare.

Mă întreb dacă femeia care a făcut treizeci și cinci de drumuri și care a scris scrisoarea, va fi aici și mâine? Ea a fost aici de treizeci și cinci de ori, dar nu s-a făcut rugăciune pentru ea. Presupun că nu este în sală, nu a putut ajunge, dar i-am citit scrisoarea.

Întotdeauna când am venit aici, am încercat să vorbesc despre lucruri care să nu placă neapărat oamenilor, ci lui Dumnezeu, și care să-i ajute pe oameni să facă tot ce pot, indiferent din ce biserică sau denominațiune sunt, ca să aibă o umblare mai apropiată de Dumnezeu. De aceea suntem aici: ca să umblăm mai aproape de Dumnezeu, fiindcă vedem că timpul este mai târziu decât credem și venirea Domnului este tot mai aproape... i-am spus soției: „Dacă nu intru undeva într-o trezire, voi pieri. Nu mai suport! Simt că în mine arde ceva.”

Am fost într-o serie de adunări la care au participat mii de oameni, dar nu contează dacă sunt două sau trei milioane de oameni, dacă nu este o trezire, sau cum am numit-o jos în Kentucky, o adunare pro-activă. Noi vrem o trezire în care Duhul Domnului Se mișcă pe deasupra oamenilor, iar oamenii sunt salvați și în Împărăția lui Dumnezeu se săvârșesc lucruri mărețe.

Voi vedeți de ce nu putem ține un rând de rugăciune aici: este atât de aglomerat încât nu se poate. Dar de obicei, în rândurile de rugăciune, oamenii vin și Îl găsesc pe Domnul real, fiindcă am văzut că Domnul Isus nu S-a schimbat deloc. Astăzi, El este la fel ca în trecut și așa va fi întotdeauna, fiindcă Biblia spune în Evrei 13.8 că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*

Poate că oamenii care s-au adunat să-L asculte în zilele acelea, nu au ajuns în rândul de rugăciune, dar au avut credință să creadă, și în funcție de cum Îl atingeau credința lor, El Se întorcea și le spunea ce au făcut, ce trebuie să facă sau unde să meargă ca să fie vindecați.

Noi știm că femeia de la fântână, femeia cu scurgerea de sânge și orbul Bartimeu,

L-au atins prin credința lor, iar în seara aceasta, El este încă Marele Preot al mărturisirilor noastre, la fel de mare cum a fost întotdeauna. Noi trebuie să ne lăsăm să devenim slujitorii Lui, pentru că El este Viața și Sursa Vieții. Noi suntem mlădițele care primesc Viața și aduc roadele, pentru că mlădițele poartă roadele, nu vița. Acum Hristos lucrează prin Biserica Sa.

Dacă ne putem preda în așa fel încât Duhul Sfânt să poată lua controlul deplin asupra noastră, prin credința noastră în Hristos, El va face același lucru, pentru că este Același Hristos...

...Păstorul nostru de aici, fratele Neville, face rugăciuni pentru bolnavi în fiecare seară. El este un om pe care Dumnezeu îl ascultă. Și fratele Don Ruddell și ceilalți frați, se roagă pentru bolnavi. Cred că pe aici pe undeva este și fratele Jackson.

Acum, când este atât de aglomerat, dacă Îl crezi pe Dumnezeu... orice ai nevoie... dacă ești un străin și nu te cunosc, doar roagă-te lui Dumnezeu și vei vedea că El este Același ieri, azi și în veci. El te cunoaște și știe care este problema ta, așa că tot ce trebuie să faci tu, este să Îl crezi. Apoi, El te va folosi pe tine ca un instrument și pe mine ca altul. Isus a spus în Ioan 14.12: *„Cine crede în Mine, va face și el aceste lucruri.”* Acesta este un vas predat.

Mâine vom învăța cum devenim acel fel de vas prin care poate să lucreze Dumnezeu, Duhul Sfânt.

Dumnezeu era într-un Stâlp de Foc, apoi El a locuit în Fiul Său, Isus Hristos, și acum este în Biserica Sa.

Odată a fost numit „Tată”, apoi, „Fiu”, iar acum, „Duhul Sfânt”. Dumnezeu Se manifestă pe Sine în lume. Singurul fel în care putea ajunge în Biserica Sa, a fost să moară mai întâi pentru ea și s-o sfințească pentru a Se putea manifesta apoi prin ea.

În Ioan 15.5 scrie: *„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.”* Vedeți? Dar numai mlădițele poartă roade.

Nu aș vrea să vă țin prea mult, pentru că văd mulți care stau în picioare și pe alții cum fac schimb de locuri. Noi am încercat să obținem un local mai mare, de trei sau patru sute de locuri, dar primăria ne ține pe loc pentru că nu avem un loc adecvat pentru parcare. Am primit aprobare de la Indianapolis, dar trebuie să

avem locuri de parcare. Astfel, la patru oameni pe care îi avem înăuntru, trebuie să avem loc pentru o mașină afară, iar locul pe care sunt parcate mașinile este al orașului.

Biserica noastră este la un picior de marginea orașului. Voi, tinerii nu știți, dar aici a fost un iaz. Când eram copil, veneam până aici și ocoleam prin câmp ca să ajungem la iaz, iar ei au construit șoseaua în jurul iazului.

Mai târziu, eu am cumpărat această parcelă de pământ. Noi ne-am rugat chiar aici unde este adunarea, iar Domnul mi-a dat permisiunea s-o cumpăr cu treizeci sau treizeci și doi de ani în urmă.

Chiar pe locul acesta era o mlaștină mare cu buruieni cât calul, dar am cumpărat parcela, colțul acesta, cu o sută șazeci de dolari și am construit biserica.

În seara aceasta aș vrea să vorbesc despre subiectul: „**Influența unuia asupra altuia**”, dar înainte să vorbim sau să citim Cuvântul, aș vrea să ne plecăm capetele și să vorbim cu Autorul Cuvântului.

În timp ce avem capetele și inimile plecate în sfântă închinare, aș vrea să știu dacă este cineva care are pe inimă vreo cerere și vrea să ridice mâna și să spună: „Doamne Isuse, vorbește-mi în seara aceasta și vindecă-mă”, sau: „Ajută-mă în problemele financiare pe care le am”, sau orice altceva, pentru că El ne dă tot ce avem nevoie.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Cam nouăzeci la sută.

Tatăl nostru ceresc, ne apropiem de Tine și în timp ce părăsim cortul acesta de lut în care locuim, această corăbioară care navighează pe valurile vieții, trecem prin credință de Marte, de Jupiter, de Venus și de Lună, de stele și de Calea Lactee și ajungem la tronul Tatălui, iar acolo vedem mâinile și picioarele Lui străpunse. Fie ca acel Sânge să facă mijlocire în timp ce ne vom lăsa darurile pe altarul de aur din jurul tronului Său.

Îți mulțumim, mai întâi, pentru Isus care a făcut posibile toate aceste lucruri, prin credința pe care Te rugăm să ne-o dai. Tu le-ai văzut mâinile și știi ce bate în inimile acestor oameni. Doamne, eu îmi pun credința pe Jertfa de pe altarul de aur al lui Dumnezeu, acolo unde tămâia arde în fiecare zi, și Te rog să ascuți, să răspunzi la rugăciunile lor, Tată și să împlinești dorințele inimilor lor.

Doamne, noi ne-am adunat pentru aceste trei adunări, în această sală în care este foarte cald, pentru că dorim o umblare mai apropiată de Tine...

... cum spunea prorocul: „*Dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă, și nu obolesc, umblă, și nu ostenesc.*” (Isaia 40.31).

Doamne, învață-ne să așteptăm după ce am cerut și să avem credință că Tu ne-ai ascultat, iar la timpul hotărât de Tine, vei trimite răspuns la cererile noastre, jos, pe coridoarele cerului, drept în sufletele noastre.

Sfințește urechile și inimile noastre să putem primi ceea ce cerem și fie ca atunci când se va încheia serviciul, să spunem ca cei care veneau de la Emaus: „*Cum nu ne ardeau inimile în noi, în timp ce ne vorbea pe drum?*”, pentru că o cerem în Numele Lui. Amin. (Luca 24.32).

În seara aceasta aș vrea să citesc ceva din Scriptură, din cartea lui Isaia. Mâine să vă aduceți hârtie și creion, pentru că voi avea aici o tablă și voi desena lecția pe care o vom avea. Vreau să înțelegeți cât mai bine, fiindcă așa puteți studia și după ce mergeți acasă. Acum vom citi din **Isaia 6.1-8**:

„În anul morții împăratului Ozia, am văzut pe Domnul șezând pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui umpleau Templul.

Serafimii stăteau deasupra Lui și fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele și cu două zburau.

Strigau unul la altul și ziceau: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!”

Și se zguduiau ușorii ușii de glasul care răsuna și casa s-a umplut de fum.

Atunci am zis: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!”

Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar.

Mi-a atins gura cu el și a zis: „Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!”

Am auzit glasul Domnului întrebând: „Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?” Eu am răspuns: „lată-mă, trimite-mă!”

Dacă ne gândim la însemnătatea acestei vedenii pe care a avut-o Isaia, acesta este un angajament.

Mie mi-a plăcut întotdeauna Isaia. El a fost unul din profeții majori, iar cartea lui este o Biblie completă, pentru că în Biblie sunt șaiszeci și șase de cărți, iar cartea lui conține șaiszeci și șase de capitole.

El începe cu creația, la mijlocul cărții aduce Noul Testament și pe Ioan Botezătorul, iar în capitolele 56 și 60, încheie cu marele Mileniu. Geneza, prin Noul Testament până la Apocalipsa. Isaia a fost un bărbat mare, iar la urmă a murit ca martir, prin pedeapsa capitală.

Orice om umplut cu Duhul Bibliei, a murit ca martir sau a fost prigonit de stăpânire; toți cei care îmi vin în minte acum: Moise, poporul evreu, Daniel, Isaia. Isaia a fost tăiat în bucăți cu ferestrăul, Ioan Botezătorul, fiecare apostol, Isus Însuși, toți au murit prin pedeapsa capitală sau au fost prigoniți de stăpânire.

După cum merg lucrurile, într-una din aceste zile vor fi și mai multe mărturii din acestea, adăugate la mărturia lor. Înțelegeți? Astfel, dacă este un timp în care trebuie să rămânem împreună, atunci acesta este acela.

Cred că ați auzit de adunarea de la Roma, unde vom avea un timp minunat. Ei vor începe o trezire, și cred că va fi o trezire mondială.

Acum să ne întoarcem la acest subiect care este în legătură cu „a influența pe cineva”. Noi vom înțelege aceasta în cele șapte Peceți.

Împăratul Ozia era un păstor tânăr. El iubea natura și a împărățit în zilele când proceea Isaia.

Isaia a învățat de la unul din ceilalți profeți importanți. Cred că este vorba de Zaharia. Astfel, Isaia era un profet, iar profeții nu sunt numiți de oameni, ci se nasc profeți.

În biserică vine și darul prorociei, prin care oamenii pot aduce o prorocie. Multe din mădularele Trupului lui Hristos pot face aceasta prin inspirație, dar profetul este așezat în biserică de Dumnezeu, este hotărât mai dinainte să fie profet și nu este

ca unul care are darul prorociei.

Noi am văzut că acest împărat tânăr a preluat tronul. Dacă vreți să vă notați, acest lucru este scris în 2Cronici capitolul 26. Acolo puteți citi cum după moartea tatălui său, care a fost omorât de poporul său, a fost încoronat Ozia care avea doar șaisprezece ani. Deși era doar un copil, a fost încoronat pentru că el urma la tron și a făcut ce era bine.

Biblia spune că el a avut părinți evlavioși, ceea ce înseamnă că având o asemenea influență nu putea face decât ce era bine, fiindcă acesta a fost exemplul pe care l-a avut tot timpul în față.

Știți ce cred eu? Toată lumea are propria opinie, dar după părerea mea, cel mai mare președinte pe care l-a avut națiunea aceasta, a fost Abraham Lincoln. Aceasta s-a datorat faptului că era un om evlavios, și nu pentru că era republican. El a fost crescut în spiritul slujirii lui Dumnezeu și a spus: „Dacă este cineva căruia trebuie să-i mulțumesc și care mi-a influențat viața, este mama mea evlavioasă care m-a învățat să mă rog și să-L cunosc pe Isus ca Mântuitorul meu.”

Familia ta este ceea ce ești tu! Dacă ți-ai crescut copiii într-un mediu creștin, în procent de 98% există șansa să facă bine. Biblia spune: *„Învață pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și, când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.”* (Proverbe 22.6). Crește-i corect, învață-ți copiii să facă binele, să fie corecți și cinstiți, chiar când sunt la școală.

De multe ori, copiii sunt tentați să copieze unii de la alții ca să forțeze trecerea clasei, dar cred că dacă ajungi să înțelegi, vei putea aprecia diploma ta.

Dacă mâine ai test, dar ți-ai pierdut noaptea umblând dintr-un loc în altul zicând: „Am să mă așez lângă Cutare sau Cutare pentru că este deștept și copiez de la el”, ai face bine să te duci la tatăl tău ca să-i mulțumiți împreună la masa de dimineață și să-i spui: „Tati, roagă-te pentru mine fiindcă azi am test la Chimie”, sau orice ar fi. Iar tu, tată, roagă-te și spune: „Dumnezeule, binecuvântează-l pe John sau pe Mary la testul de astăzi”, iar eu vă spun că va da roade.

Să nu uitați că putem avea ceea ce cerem, numai dacă o facem cu credință, pentru că Isus a spus: *„Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede”* și: *„cereți și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.”* (Marcu 9.23; Ioan 16.24). Îmi place aceasta.

Urmați învățătura dreaptă, vorbiți ce trebuie, faceți ce este drept, gândiți ce este drept și corect. Gândiți întotdeauna ce este drept, așa cum spune cântarea:

Fă ce-i drept, e datoria ta pentru Dumnezeu,

Gândește ce e drept, e datoria pentru tine,

Și atunci vei ieși bine.

Tu nu poți merge în același timp și spre est și spre vest, așa cum nu poți merge și bine și rău în același timp. Indiferent cât crezi tu că te duci corect, dacă nu mergi direct spre vest, nu vei ajunge niciodată în vest... Și nu poți ajunge în est, dacă te îndrepti spre vest.

Deci, acest împărat tânăr a învățat pe Israel învățăturile lui Dumnezeu, pentru că avea asupra sa influența tatălui său... dar în ultimele zile ale vieții, tatăl său s-a întors și a învățat împotriva lui Dumnezeu, iar la urmă a fost ucis de propriul său popor.

Se pare că aceasta a fost o lecție mare pentru Ozia, pentru că atunci când s-a urcat pe tron a început bine, ca tatăl lui, aducând înapoi lucrurile lui Dumnezeu, aducându-l pe Israel înapoi la închinarea la Dumnezeu, iar aceasta i-a întărit domnia.

În tinerețe, Ozia nu a făcut nici o politică, iar dacă politica a fost împotriva lui, el a stat pe calea lui Dumnezeu. Aceasta l-a impresionat atât de mult pe tânărul profet, încât a făcut din împărat un erou, un exemplu.

Isaia s-a dus și a locuit în palatul împăratului, pentru că Ozia l-a îndrăgit și l-a chemat acolo. Isaia era și el tânăr, așa că erau tovarăși, iar când veneau politicienii și spuneau: „Trebuie să facem așa și așa!”, Ozia se gândea: „Doamne, este voia Ta să fac așa și așa?”

Dumnezeule, dă-ne un președinte ca împăratul acesta, și nu numai atât, ci dă-ne și predicatori.

„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.” (Matei 6.33).

Aceasta trebuie să fi avut o mare influență, fiindcă Isaia l-a îndrăgit când a văzut

că era un om mare și drept care stătea ferm și neclintit pentru Dumnezeu.

Să nu uitați că în toate timpurile și în toate lucrurile, oamenii nu se uită numai la păstor, ci și la membrii bisericii. Ce trist este când mă gândesc la aceste biserici! Uneori, păstorul aparține la o anumită organizație sau lojă, iar organizația îl trimite la o anumită biserică, dar mâna lui este legată de acea organizație. Păstorul acela vrea să-L slujească pe Domnul, dar a fost învățat că poate s-o facă numai dacă este loial organizației lui, iar dacă se ridică și predică ce spune Cuvântul, se votează să fie schimbat, ceea ce-l face să se teamă că nu va mai avea șansa să propovăduiască Evanghelia.

Astăzi, noi avem nevoie de oameni ca Ozia, pentru că el a rămas lângă Dumnezeu, indiferent ce spunea politica bisericii sau altă politică. El a așteptat până când l-a avut pe „Așa vorbește Domnul” și abia după aceea a acționat.

Tânărul profet și tânărul împărat mergeau la Templu și se plecau împreună, se rugau și cereau să se facă voia Domnului, apoi comparau legea lor cu Legile din Biblie. Dacă era în ordine, Ozia o trecea, dar dacă nu era în ordine, condamna politica ei. Dumnezeu să ne dea mai mulți din aceștia.

Aceasta l-a mișcat pe Isaia, care era născut profet, și astfel, Ozia a devenit un erou pentru el. Pentru că a stat cu Dumnezeu, el a devenit un erou în ochii celui neprihănit. Vedeți? Ceea ce dorim să facem este ca viața noastră să aibă importanță pentru Dumnezeu. Cineva vă veghează.

Zilele trecute am fost la cineva, într-un anumit cartier, iar o mare biserică denominațională avea la subsol o petrecere de rock-and-roll care a ținut până la ora unu noaptea. Ei râdeau de cineva care vine aici la Tabernacol și spuneau că toți cei care vin aici sunt niște holly-rollers, fiindcă nu suntem o denominațiune. Păi, aceasta mi-a dat o șansă! Vă imaginați ce s-a întâmplat... Fără îndoială că tânăra care a făcut acea remarcă, nu cunoștea Adevărul, pentru că dacă ar fi cunoscut Adevărul...

Cu câteva săptămâni în urmă, am fost în munți. După ce m-am întors, am venit cu familia aici ca să mă odihnesc puțin, și vom merge din nou săptămâna viitoare, dacă va fi cu voia Domnului. Într-o noapte când eram acolo, am văzut o vedenie.

Am văzut o femeie foarte frumoasă, care părea tânără. Ea își ținea mâna așa și murea din cauza unui atac de cord. Era o femeie frumoasă, dar a căzut jos și a fost

gata. Și Îngerul Domnului a spus: „Când vei auzi aceasta, să nu uiți că ei vor spune că ea s-a sinucis, dar a murit în urma unui atac de cord. Era aproape ora patru, deci tu vei spune „ora patru”,” apoi a plecat.

Eu nu mi-am trezit familia și i-am lăsat să doarmă mai departe, în locul acela unde dormeau acei cow-boy când mânau vitele, dar dimineața le-am spus că o femeie frumoasă va muri în urma unui atac de cord.

Două zile mai târziu, în timp ce eram pe drum, s-a anunțat la radio că a murit această domnișoară. Nu-mi amintesc cum o chema (cineva spune: „Monroe”), da, domnișoara Monroe. Cred că acesta era numele ei de scenă, pentru că numele ei adevărat era altul. Ea a murit de infarct, dar ei au spus că s-a sinucis.

Orice li s-a spus, ei au susținut în continuare că s-a sinucis, dar biata fată nu s-a sinucis ci a avut un atac de cord. Dacă ați văzut pozele, ea avea mâna întinsă încercând să ajungă la telefon... receptorul era în mâna ei. Ei spuneau că au găsit la ea somnifere pe care le lua de o lună de zile sau mai mult. Dar a murit de atac de cord și a murit cu patru sau cinci secunde înainte de ora patru dimineața. Exact așa.

Eu am citit povestea vieții ei într-o revistă. Se spune că a fost un copil nelegitim și că a spălat vase în timp ce mama ei era internată într-un spital de boli nervoase. Cu toate că avea cel mai frumos corp din lume, ea tânjea după ceva ce banii nu puteau cumpăra. Atunci m-am gândit: „Oh, aș fi vrut să pot ajunge la ea, pentru că știu de ce avea nevoie!”

Poate membrii bisericilor renumite în Hollywood, unde este toată strălucirea și splendoarea... Ea a văzut că oamenii aceia nu duceau o viață diferită de a ei. Este nevoie de influență, este nevoie de puterea învierii lui Hristos printre oameni, astfel ca ei să vadă că Hristos nu este o statuie pusă într-o clădire, ci este o Ființă vie în forma Duhului Sfânt, care locuiește în bărbați și femei și le aduce pace, bucurie și mulțumire. Oh, dacă aș fi putut să ajung la femeia aceea tânără înainte să plece din lume!

Influența... Am văzut că viața lui Ozia l-a influențat pe acest profet tânăr. El a ridicat ziduri și a întărit cetățile, a luat înapoi pământuri și posesiuni care le aparțineau și așa mai departe, ceea ce a făcut ca faima lui să ajungă până departe în Egipt. Și vă spun că toate cronicile împăraților spun că nimeni altcineva nu l-a întrecut pe Ozia în afară de Solomon. De ce? Pentru că a fost un exemplu.

El a stat cu Dumnezeu indiferent ce a spus poporul său, sau ce încercau să-i spună politicienii lui. El a stat numai cu Dumnezeu, iar Dumnezeu l-a binecuvântat. Astfel, Ozia a fost un mare ajutor pentru acest tânăr profet.

Cum binecuvântează Dumnezeu pe omul care stă credincios pe Cuvântul Său! Poate nu este prea popular, dar este binecuvântat.

Astăzi trebuie să faceți o alegere: vreți să vă purtați ca restul oamenilor sau vreți să fiți binecuvântați de Dumnezeu. Puteți să alegeți. Dacă trăiți ca ceilalți oameni, veți fi binecuvântați de ei, dar dacă vă veți îndrepta dorințele spre Dumnezeu, veți fi binecuvântați de Dumnezeu. Așadar, aveți de făcut o alegere: „*Alegeți astăzi cui vreți să-i slujiți!*” (Iosua 24.15), așa cum spune profetul: „*Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău.*” (Eclesiastul 12.1).

Acest împărat a ajuns un om mare și avea o mare influență asupra lui Isaia și a altor oameni onești, așa că a ajuns într-un punct în care s-a simțit în siguranță. Dar atunci se produce greșeala. Când ajung acolo, mulți oameni onești mușcă din țărâna rușinii și a înfrângerii. De ce? Pentru că se simt în siguranță. Ai impresia că ai trăit atât de mult pentru Hristos, încât indiferent ce-ți vine în față, poți alege ce vrei, fie că este bine sau nu. Tu trebuie să continui să-L slujești pe Dumnezeu, pentru că nu contează ce ai fost cu zece ani în urmă, ci contează cum ești acum.

Împăratul a ajuns în punctul în care s-a gândit în sine că poate să se înalțe, iar atunci a intrat mândria în inima lui.

Aceasta se întâmplă cu noi, și aceasta s-a întâmplat cu bisericile noastre din țară.

Eu cred că oamenii cei mai buni din lume merg la biserică, dar problema este că sistemul denominațional se înalță tot mai sus. Aceasta s-a întâmplat cu metodiștii, cu baptiștii, cu nazarinii, cu sfinții pelerini, cu penticostalii: s-au ridicat, s-au înălțat, totul se învârte în jurul lor, sunt mândri și nu le poți spune nimic. Dumnezeu nu mai găsește cale să intre în inimile lor, pentru că sunt atât de atotștiutori încât nu le mai poate spune nimeni ceva. S-au înconjurat de ziduri și s-au adunat în jurul crezului lor, dar când au făcut aceasta, L-au lăsat pe Dumnezeu în urmă.

Aceasta s-a întâmplat cu doctorii. Au ajuns atât de plini de sine, încât nu au nici un ajutor de la Dumnezeu atunci când nu mai vreau să-și piardă vremea cu unul ca mine. Când îl părăsești pe Dumnezeu, mă părăsești și pe mine, pentru că mai întâi

trebuie să-ți amintești de Dumnezeu, El trebuie înălțat.

Să luăm o familie care începe să meargă la biserică. Dumnezeu va vindeca micuța familie. El îi va binecuvânta și Duhul Sfânt va fi în viețile lor. Micuții se vor ruga la masă și se vor ruga înainte de culcare, iar mama și tata se vor prinde de mână și se vor ruga împreună. Cât timp vor continua așa, ei vor rămâne o familie. Ei nu au mare lucru, poate au o mașină veche sau poate umblă pe jos, dar în final își iau o mașină bună, o casă mai bună și vor să facă parte dintr-o clasă socială mai bună cu care să se asocieze. Se mută în altă parte și acolo se lasă influențați de o influență negativă.

Voi trebuie să rămâneți unde este Împărăția lui Dumnezeu și unde se toarnă slava lui Dumnezeu. Stați unde puteți fi hrăniți zi și noapte spiritual! Dacă nu faceți aceasta, primul lucru care vine în casa aceea este despărțirea și se ridică lumea în ea.

Așa a făcut Ozia: a devenit mândru și s-a înălțat singur, iar noi am văzut ce a încercat să facă.

În 2Cronici 26 scrie că Ozia s-a înălțat în inima lui și a intrat în Templul Domnului ca să aducă el arderea de tot Domnului. Când l-au văzut ce vrea să facă, preoții Templului și ceilalți lucrători i-au zis: „Nu face aceasta, pentru că este greșit! Tu nu ești preot, ci ești împărat.”

Dar Ozia s-a mâniat și a aprins tămâia crezând că poate merge oriunde vrea. Și Dumnezeu l-a lovit cu lepră chiar acolo și a trebuit să fie scos afară din Templu.

De aici putem învăța o lecție mare. Acest om a fost binecuvântat în starea lui... dar nu a fost mulțumit cu atât și a vrut să ia locul altuia. Așa cum spunea kongresmanul Upshaw (cel care a fost neputincios timp de șaiszeci și opt de ani, dar a fost vindecat într-una din adunări). El spunea că nu poți fi ceea ce nu ești, ceea ce este adevărat. Tu trebuie să stai la chemarea pe care ți-a dat-o Dumnezeu.

Cât timp a rămas împărat, Ozia a fost o binecuvântare pentru poporul său, dar când a crezut că poate fi lucrător în Templu... El s-a gândit că dacă Dumnezeu l-a binecuvântat ca împărat, putea face orice voia, dar când a încercat să ia locul unui lucrător, a venit peste el blestemul. Astăzi avem o mulțime din aceștia. Vedeți?

Ceea ce trebuie să faci la jocul de fotbal american este să nu-l lași pe adversar să

ia mingea de la coechipierul care o are. Tu trebuie să-l aperi ca să poată înainta să înscrie. Vedeți?

Dar vă puteți închipui o echipă neantrenată, care în loc să-și apare omul să înainteze spre câmpul de marcat, îl lasă fără apărare ca să-i fie luată mingea de adversari? Acea este o echipă sortită eșecului.

Astăzi este la fel. Când Îl vedem pe Dumnezeu că vine în scenă și binecuvântează un anumit lucru, haideți să ținem toți adversarii departe. Haideți să folosim influențele noastre ca apărare, ca protecție pentru cel care aleargă, ca să poată duce mingea printre adversari, fiindcă nu este opoziție și tot ce avem de făcut este să alergăm. Noi trebuie să fim apărători.

Eu vorbesc pentru toți oamenii din lume, pentru Oamenii de afaceri ai Evangheliei depline din întreaga lume, care organizează adunări.

Nu demult, cred că s-a întâmplat la Kingston, Jamaica, unde a venit și Castro și alți demnitari la adunare (sau cred că a fost acasă la el). Erau prezente toate celebritățile insulei, iar oamenii de afaceri încercau să predice Evanghelia. Dar ei erau înafara locului lor. Noi, predicatorii, nu avem posibilitatea să ne menținem la nivelul acela, dar ei se folosesc de influența lor și de tot felul de tertipuri, încât nu mai știi ce să faci.

Uneori, într-o biserică are loc o mică trezire, și atunci se ridică imediat cineva care vrea să iasă în față și să conducă adunarea în rugăciune. Aceasta este o părere diferită de ceea ce spune Biblia, dar el crede că este bine oricum și începe să influențeze pe unul și pe altul, și curând îi va trage pe toți afară din trezire.

Ceea ce trebuie să facem noi, dacă vrem să trecem linia de marcare a golului, este să apărăm acest Mesaj așa cum Se desfășoară El, să stăm pe El și să blocăm orice vine împotriva.

Eu le-am spus fraților de acolo: „Fraților, este greșit! Voi sunteți oameni de afaceri, nu predicatori. Mai întâi, voi nu înțelegeți apropierea de slujbă, deoarece slujba este un dar dat de Dumnezeu care a așezat în biserică Sa: apostoli, proroci, învățători, evangheliști și păstori.” Dumnezeu i-a așezat acolo pentru desăvârșirea bisericii. În ce-i privește pe oamenii de afaceri, ei ar trebui să pună doar o mărturie.

Femeilor casnice sau dacă sunteți servitoare în casa cuiva, puneți mărturie în locul acela. Faceți tot ce puteți pentru Împărăție, dar nu le injectați propriile voastre idei, ci spuneți doar ceea ce spune Mesajul și mergeți mai departe. Înțelegeți? Poate veți avea ceva influență asupra lor.

Nu încercați să predicați până când nu știți că ați fost chemați de Dumnezeu să faceți aceasta. Până atunci rămâneți cu mărturia voastră, pentru că altfel veți ajunge într-o altă categorie și veți încurca totul, iar lui Dumnezeu nu-I place deloc aceasta. O dovedește chiar aici.

Când acest împărat... a fost muștrat și când slujitorul din Templu i-a spus adevărul, când i-a spus că ceea ce făcea era greșit, pentru că Dumnezeu i-a rânduit pentru aceasta numai pe urmașii lui Aaron... Aceasta era tot ce aveau ei de făcut, să îndeplinească această slujbă.

Dar împăratul, indiferent cât ar fi fost de neprihănit sau cât ar fi fost de binecuvântat de Dumnezeu, nu avea voie să aducă tămâie pe altar. Ozia a luat locul preotului, ceea ce nu trebuia să facă, iar când a fost muștrat, s-a mâniat, dar de îndată ce s-a mâniat, s-a umplut de lepră. Atunci a lăsat tămâia jos și a ieșit din Templu. Vedeți? El încerca să imite pe altcineva, ceea ce nu avea voie să facă.

În mânia lui a făcut ceva greșit și a fost lovit. Cu siguranță aceasta a fost o lecție bună pentru tânărul profet, pentru că indiferent cât de mare era omul, trebuia să rămână la chemarea lui.

Eu știu că ceea ce spun este înregistrat și va merge peste tot în lume, în junglă și la hotenți.

Mesajul din seara aceasta va fi tradus în alte limbi, dar eu spun aceasta cu toată inima... Mulți zic: „De ce nu te alipești de cutare organizație? De ce nu te alături pentecostalilor? De ce nu te alături grupului acesta? De ce nu renunți la aceste lucruri?” Cum aș putea face aceasta? Eu trebuie să stau cu acest Mesaj.

Când s-a arătat Îngerul Domnului jos, la râu, în Lumina aceea, așa cum o vedeți aici, și care a fost dovedită de lumea științifică și de guvern că este adevărul... El mi-a spus să stau pe acest Cuvânt. Atunci cum aș putea să-L schimb pentru un crez? Dacă oamenii de afară fac aceasta, lăsați-i să facă, dar noi am fost chemați să predicăm Cuvântul. Nu faceți compromisuri, ci stați pe Cuvânt!

Vedeți cât este de periculos să faci compromis sau să încerci să te înalți și să spui: „Oh, și eu pot face aceasta și pot obține mai mulți bani! Și eu pot face aceasta și toți oamenii vor fi de acord cu mine!” În ce mă privește, eu nu pot face compromis cu acest Cuvânt, chiar dacă 99% din predicatori vor spune: „Oh, este bine și așa!”

Ce este aceasta? Bucăți de pâine și pești, oameni vindecați și deosebirea gândurilor, puterile lui Dumnezeu manifestate. Ei te duc să ții adunări și să aduci oameni în adunările lor, dar când vine vorba să fie de acord cu Cuvântul, se depărtează de tine. Vedeți? Tu nu poți face aceasta, ci stai pe Cuvânt.

Aceasta a fost o lecție pentru tânărul profet, ca să înțeleagă că orice ar încerca să facă oamenii, el trebuie să rămână la chemarea lui. El a învățat ce a rânduit Dumnezeu pentru om. Dumnezeu i-a rânduit omului să stea pe locul lui; și Dumnezeu i-a rânduit femeii să stea pe locul ei, așa că tu nu poți lua locul bărbatului. Femeile încearcă să facă aceasta, dar voi să nu o faceți!

Bărbaților, nu luați locul femeii! Nu vă îmbrăcați ca femeile, iar voi, femeilor, nu vă îmbrăcați ca bărbații, fiindcă Biblia spune că este greșit să faceți aceasta:

„Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească, și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești, căci oricine face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului Dumnezeului tău.” (Deuteronom 22.5). Vedeți? Acum abia pot să-i deosebești pe unul de altul. Și cum poți să nu le spui? Dar când faci aceasta...

Ați auzit de sentința pe care a dat-o săptămâna aceasta Curtea de aici din Indiana? Ce rușine! O fată de aici din Port Fulton (cred că familia ei este aici), a fost trimisă acasă de la școală, pentru că nu a avut pantaloni scurți. Au dat-o afară de la școală, fiindcă a refuzat să poarte pantaloni scurți. Ce s-a întâmplat cu națiunea noastră? Am crezut că suntem o țară liberă, cu libertate religioasă.

Tatăl ei s-a ridicat și a spus: „Este împotriva a ceea ce credem, ca fetele noastre de șaisprezece sau șaptesprezece ani să poarte pantaloni scurți! Este împotriva a ceea ce credem!”, dar cu toate acestea, ei au exmatriculat fetița din școală.

Am înțeles că oricine nu este de acord cu ei și nu intră în înțelegerea internațională, în părtășia pe care încearcă s-o formeze prin unirea bisericilor în Federația Bisericilor, vor fi trimiși în Alaska, unde vor forma o mică provincie. Puteți să vă pregătiți pentru vreme rece, fiindcă se pare că se apropie. Ce rușine!

Fiul prietenului meu Jim Poole, este în seara aceasta aici. Aș fi vrut ca și el să facă ceea ce a făcut fiul lui. Astăzi am vorbit cu el la telefon și mi-a spus ce remarcă a făcut cineva. Nu îmi mai amintesc cine, dar spunea că înainte americanii obișnuiau să se spele o dată pe săptămână și se rugau în fiecare zi, dar acum se spală în fiecare zi și se roagă o dată pe săptămână. Eu cred că mai bine mă lipsesc de baie decât de rugăciune. Ce s-a întâmplat cu națiunea aceasta? Aceasta arată cât de mult am decăzut.

În urmă cu cinci ani eram în Ohio, unde am ținut o adunare în Chautauqua, iar în timp ce mă aflam la hotel și priveam la știri, s-a spus: „Floarea libertății a murit în după-amiaza aceasta într-un tribunal din Ohio!” Poporul amish nu își lăsa copiii la școlile publice. Ei au școlile lor, iar în cartierul lor nu era nici un liceu. Legea din Ohio, ca și cea din Indiana, spune că toți copiii până la vârsta de șaisprezece ani trebuie să meargă la școală.

Această familie de amish aveau un băiat și o fată care nu aveau șaisprezece ani și au refuzat să-i lase la școala publică unde se învăța teoria lui Darwin care spune că omul se trage din maimuță. Ei nu erau de acord cu această teorie și nu au vrut să-lase copiii să asculte așa ceva, așa că au ajuns la judecată. Astfel, judecătorul le-a spus acelei mame și acelui tată cu tunsoarea lui „oală” și îmbrăcat în salopetă:

„Domnule, legea statului Ohio spune că orice copil trebuie să meargă la școală până la vârsta de șaisprezece ani, dar voi ați refuzat să vă trimiteți copiii la școală. Cum răspundeți acestei acuzații?”

„Onorabile domn”, a spus bărbatul, „eu respect legile acestei țări în care m-am născut, dar strămoșii noștri au venit în acest ținut, cu mulți ani în urmă, tocmai pentru libertatea noastră religioasă. Religia noastră nu învață că ne tragem din animale, ci credem că am fost făcuți după chipul lui Dumnezeu. Aceasta este împotriva a ceea ce credem și de aceea nu vrem să ne lăsăm copiii să meargă la o școală care învață așa ceva. Tocmai acesta este motivul pentru care noi nu avem licee, și nu pentru că nu am avea respect pentru voi. Noi respectăm ceea ce credeți voi, dar nu vrem ca și copiii noștri să învețe așa ceva.”

Atunci judecătorul a spus: „Ori vă lăsați copiii să meargă la școală, ori tu și nevasta ta veți face doi ani de închisoare! Care este hotărârea voastră?”

„Dacă așa stau lucrurile, eu și mama lor vom face doi ani de închisoare.” După ce a spus aceasta, bărbatul s-a întors să plece, dar judecătorul i-a zis: „Nu spune Biblia

voastră să-i dați cezarului ce este al cezarului?”

Atunci tatăl a spus: „Și lui Dumnezeu?”, dar judecătorul a continuat: „Atunci vă condamnați la doi ani de închisoare.”

Oricât de ciudați sunt acești amish, ei cred în trăirea sfântă și nicăieri în Statele Unite, unde trăiesc ei, nu s-a înregistrat niciodată vreo delicvență. Niciodată, nicăieri. Deci, oricât par de ciudați, lăsați-i în pace pentru că ei trăiesc corect. Nu-i blamați!

Comentatorul spunea că floarea libertății a murit chiar atunci, dar după zece minute a renăscut din nou. De ce?

Când au auzit sentința, avocatul apărării și ceilalți și-au închis cărțile și au spus: „Atunci ne dăm demisia, fiindcă dacă încălcați Constituția, le dați mâna liberă și celorlalți s-o facă!”

Ați observat rugăciunea pe care a făcut-o zilele trecute, episcopul acela bătrân, în școală? Acea nu a fost o școală metodistă, ci erau un grup care au văzut cât de departe au putut ajunge impunând o anumită rugăciune în școală, iar acel episcop a fost destul de înțelept să știe aceasta.

Dacă ei vor accepta un lucru, îl vor accepta cât de repede și pe celălalt. Vedeți? Ei testează fiecare intrare posibilă, dar nu vă faceți griji că vor intra.

Oh, noi vrem crucea, îl vrem pe Hristos cât timp îl mai putem avea! Nu vă lăsați influențați de oameni care pot să vă trimită o mâncare mai bună! Nu vă lăsați influențați de oameni care vă oferă o mașină mai bună sau o casă mai bună, pentru că dacă faceți aceasta vă vindeți dreptul de întâi născut în Hristos. Nu faceți aceasta! Aveți grijă ce faceți! Urmați-l întotdeauna pe cel care este influențat și sprijinit de Dumnezeu și știți că Dumnezeu este cu el. Nu urmați o influență greșită și nu încercați să luați locul altuia.

În vedenia din Templu, Isaia a văzut că Dumnezeu ședea pe un tron. Vedeți, el a privit la acel împărat... El a fost un exemplu pentru Isaia, și Isaia a văzut că de îndată ce împăratul a ieșit din chemarea lui, Dumnezeu l-a lovit cu lepră, ceea ce l-a făcut pe profet să se întrebe: „Ce trebuie să fac?”

Ozia, pe brațul căruia s-a sprijinit, era mort. Ce trebuia să facă acum, când el nu mai era? Aproape că nu mai exista viață pentru el. Și ce a făcut atunci tânărul

profet? S-a dus să se roage în Templu. A căzut cu fața la pământ și a plâns.

Uneori, Dumnezeu îngăduie să fie luat de sub noi chiar stâlpul de sprijin sau lasă să lovească boala. El lasă să vină dezamăgirea, durerea de inimă. Uneori, El face aceasta ca să te aducă unde poți fi influențat de Evanghelie. Fiți înțelepți și pricepeți! Nu fiți încuiați și nu vă îndepărtați de El!

Isaia a știut că trebuia să găsească ceva deosebit. Și ce a făcut? S-a dus în Templu, a ridicat mâinile și a strigat spre Dumnezeu, iar atunci a căzut într-o vedenie. Și în vedenie, L-a văzut pe Dumnezeu șezând pe un scaun de domnie foarte înalt, așa că mantia Lui era până sus în cer. Apoi i-a văzut pe serafimi cum zburau înapoi și încolo prin Templu. Cuvântul „serafim” înseamnă „cel care aduce arderea”, ceea ce înseamnă că este lângă altar. De fapt, serafimii sunt cei care primesc jertfa și curăță închinătorul, după care îl prezintă lui Dumnezeu. Aceasta fac serafimii. Ei sunt făpturi îngerești și stau lângă Dumnezeu, chiar la altar. Aceasta arată dreptatea lui Dumnezeu; arată că păcătosul nu poate veni în prezența Lui fără pocăință. Înțelegeți?

Vă amintiți din Cele șapte epoci ale Bisericii, cum ei păzeau acele Evanghelii de o parte și de alta? Vă amintiți că primii oameni au fost izgoniți din Eden cu o sabie învăpăiată? Ei sunt păzitorii de la altar.

Așadar, când a intrat în Duhul, marele profet Isaia L-a văzut mai întâi pe Dumnezeu stând în înaltul cerului, deasupra oricărui împărat pământesc. Astfel, el a spus:

„...am văzut pe Domnul șezând pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui umpleau Templul.” (v. 1).

El a văzut serafimii zburând prin clădire și a spus că aveau două aripi peste față, două peste picioare și cu două aripi zburau, în timp ce strigau: *„Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!” (v.3).*

Ce muzică, ce ritm! Tu spui: „Ei au cântat foarte încet: *„Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor!”* (fratele Branham imită), dar Isaia spune că s-au zguduit stâlpii de glasurile lor. Făpturile acestea îngerești stăteau lângă Dumnezeu și strigau: *„Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor!”* Ce vedenie!

Isaia s-a sprijinit pe brațul lui Ozia, dar l-a văzut murind sub judecata lui

Dumnezeu, după care a văzut aceste făpturi sfinte care stăteau lângă Dumnezeu, i-a văzut pe acești îngeri sfinți care își acopereau fața. Și dacă acești îngeri sfinți își acopereau fețele înaintea Dumnezeului celui sfânt, cum este cu noi?

Oh, cine suntem noi, metodiștilor, baptiștilor, prezbiterienilor, penticostalilor, când îngerii sfinți își ascund fețele cu aripile în prezența lui Dumnezeu? Îngerii nu stau acolo, ci doar serafimii care sunt mai sus de îngeri. Vedeți? Dumnezeu este atât de sfânt încât trebuie să-și acopere fețele în prezența Lui. Și tot ce puteau spune era: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor!*” Uau! Ce acoperământ special ca să poată sta în prezența lui Dumnezeu... Dar nouă ce fel de acoperământ ne trebuie? Ei trebuiau să fie acoperiți.

Aici vreau să vă spun că Sângele lui Isus Hristos este atot-suficient. Înțelegeți? Hristos nu a murit pentru serafimii aceia. Nu, nu! El nu a murit pentru îngeri, ci a murit pentru păcătoși. El nu a murit pentru oameni sfinți, ci a murit pentru oamenii păcătoși. Astfel, cât timp crezi că ești sfânt, El nu a făcut nimic pentru tine, dar când realizezi că ești un nimic, atunci El a murit pentru tine. Dumnezeu este cu totul sfânt, iar în El nu este nimic altceva decât sfințenie, curăție. Asta-i tot.

Haideți să studiem puțin acele aripi. Noi am văzut că cu două aripi își acopereau fețele. Oh, gândiți-vă! Până și sfinții îngeri își acopereau fețele în prezența Dumnezeului celui sfânt, și tot ce puteau spune era: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor!*” Și ni se spune că strigau zi și noapte.

Acesta este primul pas ca să vină Dumnezeu jos. Ei strigau într-una, fără încetare, zi și noapte, iar voi credeți că noi suntem gălăgioși. Dar ce ziceți de milioanele de glasuri din jurul tronului care zguduiau stâlpii Templului când strigau: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor!*”, cu două aripi peste față, două aripi peste picioare, cu aripile în închinare și respect. Oh, vai!

Acum nu mai este nici un respect față de ceea ce vorbește despre sfințenie, ci imediat ești numit „holly-roller”. Nu este reverență, nu este respect nici pentru Dumnezeu, nici pentru slujitorii Săi și nici pentru Cuvântul Său. Unde vor sfârși aceștia? Unde vor sfârși aceștia, acest grup fără respect, cei care nu au deloc respect pentru Dumnezeu?

Mai demult, dacă cineva spunea că este creștin, era respectat, dar astăzi râd de el. Vedeți, fără respect... De ce nu au respect? Pentru că nu sunt conștienți că Acesta

este Adevărul; nu sunt conștienți de prezența lui Dumnezeu. Ei nu-și amintesc că Biblia spune că „îngerii tăbărăsc în jurul celor care se tem de El.” (Psalmul 34.7). Ei nu numai că vin și îi vizitează, ci le întind și corturile. Amin. Îngerii lui Dumnezeu tăbărăsc în jurul celor ce se tem de Numele Lui. Ei stau acolo zi și noapte.

Un frate bătrân de culoare obișnuia să cânte:

„Îngerii veghează asupra mea.

Ziua întreagă, noaptea întreagă

Îngerii veghează asupra mea.”

Isus a spus: „Feriți-vă să nu defăimați nici măcar pe unul din acești micuți; căci vă spun că îngerii lor în ceruri văd pururea fața Tatălui Meu, care este în ceruri.” (Matei 18.10). Vedeți? Ei veghează întotdeauna asupra lor, dar oamenii neevlavioși nu cred aceasta.

Dacă va fi cu voia Domnului, în dimineața aceasta vom ajunge și la însemnătatea cuvintelor „evlavios” și „neevlavios”.

Observați că ei nu cred aceasta. Ei și-au pierdut toată decența, tot respectul, toată reverența, și totuși merg la biserică. Cei mai nerespectuoși oameni sunt cei care merg la biserică. Așa este. Dacă vei întâlni un cerșetor, un lunatic sau unul pe jumătate beat și le vei vorbi despre Dumnezeu, te vor asculta cu respect, dar unii din acești așa-ziși credincioși, membri ai bisericii, îți vor râde în față din cauză că nu aparții de biserica lor. Așa este. Sunt fără respect. Acesta este adevărul.

Acești îngeri care stăteau în prezența lui Dumnezeu erau... Cred că David a spus (cred că vă amintiți că am predicat despre aceasta cu câteva seri în urmă):

„Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei. Când este El la dreapta mea, nu mă clatin.

De aceea, inima mi se bucură, sufletul mi se veselește și trupul mi se odihnește în liniște.

Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.” (Psalmul 16.8-10).

Oriunde te duci, pune-L pe Dumnezeu înaintea ta! Dacă cineva se enervează și te

Înjură, pune-L pe Dumnezeu între tine și el. Dacă cineva te numește holly-roller, pune-L pe Dumnezeu între tine și el. Dacă nevasta se enervează pe tine, pune-L pe Dumnezeu între voi. Dacă soțul se enervează, pune-L pe Dumnezeu; dacă copiii te enervează, pune-L pe Dumnezeu între voi. Vedeți, orice faceți, puneți-L pe Dumnezeu înaintea. Dacă mama și tata te mustră, pune-L pe Dumnezeu. Amintește-ți ce spune Dumnezeu despre aceasta:

„Învață pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.” (Proverbe 22.6). Întotdeauna să vă amintiți să-L puneți pe Dumnezeu înaintea voastră.

Puneți-L pe Dumnezeu în fața voastră și veți avea respect pentru Dumnezeu. Așa este.

Acum priviți! Cu două aripi își acopereau fața. Aceasta înseamnă respect adânc înaintea lui Dumnezeu. Noi nu avem aripi cu care să ne acoperim fața, dar ne plecăm capetele la picioarele Lui, ne plecăm capul în rugăciune și respect. Da, domnilor. Recunoaștere.

Cu două aripi își acopereau picioarele, ceea ce înseamnă umilință și respect.

Așa a fost cu Moise. Dumnezeu i-a spus că stă pe un pământ sfânt, și în semn de respect față de Dumnezeu, Moise și-a scos încălțăminte din picioare. Vedeți? A făcut ceva cu picioarele lui.

Pavel, în semn de respect și închinare față de Dumnezeu, a căzut cu fața la pământ când Îngerul Domnului a ieșit înaintea lui în acel Stâlp de Foc. Respect.

Ioan Botezătorul a avut atâta respect când L-a văzut pe Isus venind, încât a spus: *„Eu nu sunt vrednic nici să-I leg încălțăminte.”* Vedeți? Picioarele arată respectul. (Luca 3.16).

Oh, fiți conștienți! Dar puteți fi conștienți numai dacă vă vedeți micimea. Dacă vreți să ajungeți undeva cu Dumnezeu, faceți-vă cu adevărat mici.

Nu vă faceți mari ca Ozia! El s-a înălțat, iar când a ajuns acolo a spus: „Voi face aceasta, oricum! Nu-i treaba ta să-mi faci observații!” Vedeți, el ar fi trebuit să se smerească și să spună: „Iertați-mă, slujitorilor ai lui Dumnezeu.”, și nu ar fi primit lepră. Sigur că nu. „Știi că este slujba voastră, fiindcă Dumnezeu v-a chemat pe voi. Îmi cer iertare, domnilor, faceți-vă slujba.” Vedeți? Dacă s-ar fi dat la o parte,

ar fi scris altceva în această Carte, dar când a fost corectat, s-a mâniat.

Dacă îi corectezi pe oameni sau le spui că au făcut ceva greșit, vor pleca din biserică. Dacă îi vei spune unei femei că nu ar trebui să poarte părul scurt, îți va spune: „Am să merg unde pot să-l port cum vreau.”

Odată, am mers la o adunare, iar soția mea nu a avut timp să-și spele părul, așa că i-am zis să meargă la coafor s-o spele acolo. Dar când s-a dus acolo, doamna aceea nu a știut ce să facă cu părul ei și i-a spus: „Până acum, nu am mai spălat pe nimeni cu părul lung.” Femeia nu a știut ce să facă cu părul ei și i l-a răsucit în vârful capului. Vedeți? Ele nu știu ce este aceasta. De ce? Din cauza amvonului slab de la care nu li se spune adevărul. Vedeți? Predicatorii fac compromisuri, iar dacă mergi să vorbești cu unul dintre ei, se va ridica și va exploda: „Nu vreau să-l mai ascult pe acest holly-roller!”

Dă-i înainte Ozia! Așa este.

Lepră! Păi, mai bine să am lepră trupească decât să am lepra sufletului! Vedeți? Tu stai acolo plin de lepră, fiindcă păcatul este mai rău decât lepra. Păcatul este lepra sufletului.

Biblia spune că Ozia a adormit cu părinții săi, pentru că a făcut ceva rău. Când știi că un lucru este greșit și totuși îl faci, te umpli de lepra sufletului, și voi știți că nimic nu poate să te mai scape de lepra sufletului, așa că, mișcați-vă! Nu vă umflați și explodați, ci cercetați Scripturile să vedeți dacă este așa sau nu.

Cineva mi-a spus: „Frate Branham, am înțeles că ești cu cei de la „Isus only”.” „Ai înțeles greșit pentru că eu nu sunt un „Isus only”.”, am răspuns eu.

„Dar botezi în Numele lui Isus.”

„Aceasta nu mă face un „Isus only”, pentru că ei botează pentru regenerare, iar eu nu cred așa ceva!”

Vedeți? Petru a spus că mai întâi trebuie să te pocăiești, să te întorci până unde ai luat-o greșit. Vedeți? Să te întorci.

Pocăiește-te, iar după aceea arată-le oamenilor că ai fost botezat. Eu nu cred că atunci când primești Duhul Sfânt te naști din nou. Nașterea din nou nu este botezul cu Duhul Sfânt, ci este renașterea din nou, iar noi suntem renăscuți prin Sânge.

Celula de sânge vine din Sânge, ceea ce înseamnă că tu ești botezat prin Duhul Sfânt în Trup, dar ești născut din nou prin Sânge. Absolut.

Tu ești născut prin sângele tatălui tău, dar duhovnicește, eu sunt născut din nou prin Sângele Tatălui meu, al Tatălui nostru, Hristos. Da, domnilor.

Așadar, faptul că botezăm în Numele lui Isus Hristos nu ne face „Isus only”. Deloc.

Moise s-a smerit în prezența lui Dumnezeu când a auzit Glasul Lui vorbind și zicând: *„Scoate-ți încălțăminte!”* (Exod 3.5). Astfel, s-a aplecat și și-a scos încălțăminte. Așa este.

Când Lumina l-a lovit pe Pavel și l-a pus la pământ, i-a spus: *„Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”*, iar el l-a răspuns: *„Cine ești, Doamne?”*

Vedeți, el era jos la pământ când a întrebat: *„Cine ești?”*

Și Glasul i-a răspuns: *„Eu sunt Isus (acel Stâlp de Foc). Este greu să dai cu piciorul în țepuș.”* (Fapte 26.14-15). Atunci Pavel a spus: *„Doamne, ce trebuie să fac?”* El era pregătit.

Ioan Botezătorul l-a văzut venind. Isus a spus că nimeni din cei născuți din femeie nu este mai mare decât Ioan, dar când l-a văzut venind, Ioan a recunoscut că este atât de mic în fața Sa, încât a zis: *„Eu nu sunt vrednic să-i dezleg cureaua încălțăminte.”* (Luca 3.16).

Fiți atenți și veți vedea că un om mare se smerește întotdeauna. Calea în sus este întotdeauna în jos.

Faceți-vă mici și Dumnezeu vă va înălța. *„Căci oricine se înalță, va fi smerit; și cine se smerește, va fi înălțat.”* (Luca 14.11). Oh, îmi place aceasta!

Plecați-vă! Fiți întotdeauna mici! Nu fi barosanul, ci fii micuțul. Înțelegeți? Singurul care este mare printre noi, este Dumnezeu. Așa este.

Voi spuneți: *„Este sfânta biserică și oamenii sfinți.”* Oh, nu! Dumnezeu este sfânt, iar biserica și oamenii sunt nelegiuți. Așa este. Nu există „sfânta biserică”, ci Dumnezeu este sfânt în biserică. Nu oamenii sunt sfinți, ci Duhul Sfânt din oameni este sfânt, iar atunci nu mai vorbim de oameni, ci de Duhul Sfânt care este în oameni. Amin, amin. Așa este corect. Glorie! Da, domnilor.

Fă-te micuț! Serafimul își acoperea fața cu două aripi, în reverență. El s-a smerit prin faptul că și-a acoperit picioarele, iar cu celelalte două aripi, zbura. S-a pus în acțiune cu două aripi. El era plin de respect înaintea lui Dumnezeu și s-a smerit înaintea Sa. Și nu numai atât, ci s-a pus și în acțiune. Vorbim de biserică. Amin. S-a pus în acțiune și este gata să împlinească orice spune El. Da, domnilor. Tot ce putea spune era: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu cel Atotputernic!*” (Isaia 6.3), și s-a pus în acțiune cu aceasta. Așa este. A intrat în acțiune.

Ceea ce trebuie să facă biserica mai întâi astăzi este să se plece, să fie smerită, apoi să intre în acțiune. Da, domnilor.

Ce a făcut acest înger când Domnul i-a arătat cum și-a reprezentat slujitorii și cum va face? Prorocul a auzit glasul lui strigând de s-au zguduit stâlpii Templului: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu cel Atotputernic!*” Vedeți? Clădirea s-a zguduit și el a strigat din nou: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu cel Atotputernic!*” El a strigat din nou: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu cel Atotputernic!*”, și clădirea s-a zguduit. Atunci Isaia a zis: „*Vai de mine!*”

Isaia era un profet adevărat, născut profet, era un mare profet al Bibliei, dar a spus: „*Vai de mine, fiindcă ochii mei au văzut slava lui Dumnezeu!*” Uitați-vă cum s-a smerit profetul, un om la care venea Cuvântul lui Dumnezeu. Când a văzut vedenia în acțiune, el a spus: „*Vai de mine, fiindcă stau atât de aproape încât văd prezența lui Dumnezeu!*”

Americanii noștri moderni pot să vadă aceasta întâmplându-se, apoi pleacă și batjocoresc. Așa este.

Dar când Isaia a văzut vedenia manifestându-se (Oh, Dumnezeule, ai milă de lumea aceasta păcătoasă!), a strigat: „*Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate. S-a terminat, fiindcă nu este nimic bun în mine!*”

Tu spui: „Dumnezeu să fie binecuvântat! Eu aparțin de prezbiterienii, metodiști, baptiști, penticostali și nu trebuie să stau aici ca să ascult așa ceva!” Ce diferență! Ce diferență!

Acest profet a fost chemat de la naștere, hotărât mai dinainte pentru slujba lui și legitimat. El căuta adevărul și a umblat cu un împărat. El a văzut lucrările lui Dumnezeu manifestate, dar când a venit o vedenie reală, în loc să fie bucuros, a

spus: „Vai de mine, sunt terminat! Acum sunt în ea, pentru că ochii mei au văzut slava lui Dumnezeu.”

Noi vedem slava lui Dumnezeu, apoi plecăm zicând: „Oh, este o adunătură de holly-rollers, niște nebuni!” Nu-i de mirare că nu ajungem nicăieri.

Amintiți-vă că v-am spus că atunci când voi veni aici, voi spune ceva care îi va ajuta pe oameni. Da, noi trebuie să respectăm aceasta! Trebuie să dăm tot respectul posibil, când vedem vorbind o vedenie reală a lui Dumnezeu și știm că este adevărul.

„Vai de mine!” a spus Isaia. „Eu sunt aici în seara aceasta (sau în altă zi) și am văzut slava lui Dumnezeu, am văzut vorbind un înger și am văzut mișcându-se ceva. Mă uit acolo sus și Îl văd pe Dumnezeu manifestat chiar aici. Vai de mine, căci sunt un om cu buze necurate și locuiesc într-un popor cu buze necurate.”

Și ce s-a întâmplat sau ce a făcut? I-a arătat lui Isaia că omul trebuie să fie drept și respectuos în prezența SA. Respectuos și smerit, apoi să intre în acțiune. Așa este. Să intre în acțiune.

Frate, când femeia de la fântână a văzut întâmplându-se ceva, ea avea două aripi, a plecat rapid. Ea a venit la fântâna lui Iacov să ia din apa aceea contaminată pentru care se certau, dar când a băut din Fântâna Vieții, a intrat rapid în acțiune. Ea nu a spus: „Domnule, spune-mi, te rog, unde ți-ai făcut educația. De unde ai învățatura aceasta? Unde ai învățat-o? De unde știi că am avut cincisprezece bărbăți? De unde ai știut care era problema mea? De unde ai știut că sunt o samariteană? De unde știi toate acestea?” Ea nu a pus asemenea întrebări, ci a zis:

„Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, El ne va învăța toate aceste lucruri.”(Ioan 4.19,25). Oh, ea a recunoscut Scriptura și a spus: *„Știu că atunci când va veni Mesia, El ne va spune aceste lucruri.”*

Și El a spus: *„Eu sunt Acela.”*

Atunci, femeia a intrat în acțiune, a alergat cât a putut de repede în cetate și a spus: *„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva acesta este Mesia?”* Când a văzut Adevărul, ea nu a încercat să ia mingea, ci a fost plină de respect. Și cu siguranță i-a acordat credibilitate, fiindcă a alergat în cetate zicând: *„Veniți să vedeți! Dacă nu ați crezut, haideți să vedeți!”* Glorie!

Acum mă simt un holly-roller. Da, domnilor! Păi, dacă aceasta înseamnă să începi să te simți un holly-roller, atunci dați-mi voie să fiu unul! Da, domnilor. Eu știu că El este aici. Știu că Același Mesia, Același Dumnezeu, Același Hristos este aici, în această sală mică în care este foarte cald, și vă pot dovedi aceasta. Amin.

Mă uit la Îngerul Domnului care stă în colțul acela peste un bărbat. El este un reverend, domnul Witt. Vine de sus din Virginia și are o cădere nervoasă. Dacă crezi din toată inima, poți merge acasă și să fii bine. Crezi aceasta, domnule? În ordine, atunci du-te acasă și fii bine! Căderea ta nervoasă a luat sfârșit. Așa este.

Aici este cineva care se numește Morriah și vine din Illinois. Are probleme cu rectul. Domnule, dacă crezi... Crezi? Eu sunt un străin pentru tine, dar dacă crezi aceasta, boala te va părăsi. Aleluia!

Când cărbunele aprins a atins prorocul,

Făcându-l cât se poate de pur

Când Glasul lui Dumnezeu a spus:

„Cine va merge pentru noi?”

Atunci a răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!”

Nu are importanță ce prigonire este,

Nu contează cum este crucea,

„Trimite-mă, Doamne! Iată-mă!”

Nu contează câți cutare sau cutare, Te-au respins, „Trimite-mă!” El este Același Mesia și este chiar acum aici. Amin.

Femeia aceea a intrat în acțiune. Ea a avut acele apripi și a început să zboare cu ele, a intrat foarte repede în acțiune.

Când apostolul Petru l-a luat pe Dumnezeu pe Cuvânt, într-o zi pe mare... El a pescuit toată noaptea și nu a prins nimic, iar Isus a mers la el și i-a zis: „Aruncă năvodul în partea cealaltă a bărcii!”

„Doamne”, l-a răspuns Petru, „eu sunt pescar și știu când mușcă peștele și când

nu mușcă. Știu unde sunt și unde nu sunt pești, și am pescuit toată noaptea, dar nu am prins nici măcar un peștișor. Tu spui să arunc năvodul acolo, dar eu știu că acolo nu este nici un pește. Totuși, la Cuvântul Tău, voi arunca năvodul.” (Ioan 21.3-6). Și ce a făcut? A intrat în acțiune. Amin.

Acolo este un bazin plin cu apă. Dacă nu ați fost botezați în Numele lui Isus Hristos, este timpul să intrați în acțiune. Dacă ești numai un membru al bisericii și nu îl cunoști pe Dumnezeu, prin botezul cu Duhul Sfânt, este timpul să intri în acțiune. Corect? Acoperă-ți fața în reverență. Acoperă-ți picioarele în umilință, pleacă-ți genunchii și intră în acțiune. Dacă nu îl cunoști pe Dumnezeu, intră în acțiune.

Isus l-a întâlnit pe orb, i-a vorbit, apoi a scuipat în noroi, i l-a pus pe ochi și a fost vindecat. Când s-a întâmplat aceasta, orbul a intrat în acțiune și vestea s-a răspândit. El nu a încercat să-l ia mînea, ci l-a răspândit faima prin toate regiunile. Ce a făcut orbul? A intrat în acțiune.

După ce a fost vindecat, ei au spus: „...*Noi știm că omul acesta este un păcătos.*”, dar el le-a răspuns: „*Dacă este un păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb, și acum văd.*” (Ioan 9.24-25). Ce a făcut el? a intrat în acțiune.

Oamenii de la Cincizecime nu știau foarte multe. Unii dintre ei nu știau nici să-și scrie numele. Ei erau speriați și au mers în camera de sus. Ce au făcut? Au mers acolo sus în ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu. Ei au luat Cuvântul Său. Oh, dacă oamenii de astăzi vor lua numai Cuvântul Lui, vor intra în acțiune: „*Rămâneți în cetatea Ierusalim!*”

„*Veți primi Duhul Sfânt după făgăduința Sa... Duhul Sfânt va veni peste voi, apoi veți fi martorii Mei.*” (Fapte 1.8).

În Luca 24.49 scrie: „*Iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.*” Cât timp? Nu are importanță: o oră, două ore, zece zile, patru luni, șase luni, adică „*până când.*” Cât înseamnă aceasta? Numai „*până când.*” Când îi cereți ceva lui Dumnezeu, stați acolo „*până când.*” Amin.

Uau! Mă simt bine! Stați acolo „*până când.*” Până când ce? Până când se întâmplă.” Cereți, credeți și țineți-vă de aceasta. Intrați în acțiune și mărturisiți despre aceasta. Da. Mărturisiți! Nu vă temeți, ci intrați în acțiune.

Ei erau în camera de sus, și ce au făcut? Îl laudau și Îl binecuvântau pe Dumnezeu. Pentru ce? Pentru că știau că trebuie să vină făgăduința. Intrați în acțiune și laudați-L pe Dumnezeu până când este împlinită făgăduința, fiindcă aveți făgăduința.

Dacă credeți că Dumnezeu vindecă, stați în acțiune. Dacă credeți că El vă cheamă chiar acum și vă țineți de El, stați în acțiune. Amin. Stați în acțiune!

Aveți două aripi, așa că folosiți-le! Stați în acțiune. Mișcați-le în spate și în față: „Doamne, eu cred! Doamne, eu cred!” Nu poți spune numai: „*Sfânt, sfânt, sfânt!*”, ci trebuie să spui și: „Doamne, eu cred!” Stați în acțiune! Amin.

Ei au stat în acțiune **până când** a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt, și atunci au fost cu adevărat în acțiune. Atunci au mers în acțiune.

Frați și surori, ceea ce am văzut petrecându-se în aceste zile din urmă, ar trebui să ne pună în acțiune. Amin. Ar trebui să fim în acțiune. Așa este. Dar în timp ce Domnul face aceste lucruri, oamenii pentecostali stau în jur și spun: „Hmm, aceasta este foarte bine!” Aceasta nu se prea aseamănă cu un serafim care trăiește aproape de Dumnezeu. Așa este. Tu ești un mesager care este chiar mai aproape de Dumnezeu... Tu devii copilul Lui dincolo de altarul de aramă.

Serafimul este la altarul de aramă, dar tu intri direct în prezența lui Dumnezeu, ca fiu sau fiică de Dumnezeu. Nu trebuie să mergi la El prin preoți sau prin toate acele lucruri, pentru că El este Preotul tău. Astfel, suntem chiar acolo, în prezența Lui, ca fii și fiice... Frate, eu cred că avem mai mult de două aripi. Amin! Avem Duhul Sfânt. Așa este.

Dar trebuie să fim în acțiune cu respect și smerenie. Să nu încercăm să împingem ceva asupra cuiva, ci să intrăm în acțiune cu reverență și smerenie și să spunem: „Vai de noi, căci am văzut prezența Celui Atotputernic! Am văzut împlinindu-se vedenii, exact cum a spus El: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă mai multe decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12).

Am văzut întâmplându-se chiar mai multe decât au fost scrise... Păi, într-o singură adunare am văzut întâmplându-se mai multe decât a fost scris în toată Biblia! Așa este. Într-o singură adunare s-au întâmplat mai multe decât în cei treizeci și trei de ani și jumătate ai vieții Lui. Așa este. Gândiți-vă! Noi am văzut cu ochii noștri întâmplându-se aceste lucruri. Am văzut cum au fost spuse dinainte și apoi s-a

împlinit: șchiopi, orbi, schilozi, uscați vindecați, și alte lucruri spuse dinainte, care s-au împlinit întocmai punct cu punct, fără greș. Frate, aceasta ar trebui să ne pună în acțiune cu umilință și plecăciune.

Din timpurile biblice când Stâlpul de Foc a stat deasupra Israelului, și S-a făcut trup și a locuit printre noi.. „*Eu vin de la Dumnezeu și Mă întorc la Dumnezeu.*”

Sfântul Pavel L-a văzut și a căzut cu fața la pământ. Un învățător atât de mare ca Pavel, învățat de Gamaliel, s-a tăvălit în țărână strigând: „*Doamne, Doamne, Cine ești? Sunt gata să mă duc.*” El era un om mare, un învățat, dar s-a umilit pentru că a văzut Stâlpul de Foc, iar noi, nu numai că L-am văzut cu ochii noștri mișcându-Se printre noi, dar Îl avem dovedit și științific. Aceasta ar trebui să ne pună în acțiune, fiindcă Îl vedem făcând și astăzi aceleași lucrări pe care le-a făcut atunci, în urmă.

Făgăduința Tatălui. Ce este aceasta? Adevărarea Cuvântului, să dovedească faptul că așa este Cuvântul. Aceasta ar trebui să pună Biserica în acțiune, nu credeți?

Cu două aripi și-a acoperit fața în reverență; cu două aripi și-a acoperit picioarele în smerenie și cu două aripi s-a dus să lucreze. S-a dus și a intrat în acțiune.

Acum ar trebui să fim în acțiune în respect pentru Cuvânt; ar trebui să le spunem oamenilor.

Semnele venirii Lui se arată, le vedem peste tot ieșind din Cuvânt. Auzim cum Duhul Sfânt vine și spune anumite lucruri care sunt gata să se întâmple.

În urmă cu douăzeci de ani, chiar în sala aceasta ni s-a spus că va veni președintele Kennedy. Ni s-a spus exact ce se va întâmpla, cum va fi ales de femei și cum va fi el. Ni s-a spus exact ce se va întâmpla. Și iată-L astăzi!

Iată acea confederație care se apropie: Federația bisericilor în care se unesc toți. De ce se pune aceasta în acțiune? Așa este. Cuvânt cu Cuvânt, totul s-a împlinit în fața ochilor noștri întocmai cum a spus El, iar aceasta ar trebui să ne pună în acțiune.

Asemenea profetului, noi am văzut intrarea și ieșirea, respingerea și înălțarea denominațiilor care și-au părăsit locul.

La început, Isaia era un om denominațional. El a învățat de la împărat pentru că era un om bun, dar apoi a văzut ce i-a făcut înălțarea de sine, a văzut că l-a pus

deoparte pentru totdeauna. Noi, am văzut ce a însemnat pentru biserica denominațională înălțarea de sine: a scos-o pentru totdeauna afară din scenă. Arătați-mi una singură care s-a mai ridicat după ce a căzut. După ce s-a organizat, ea a căzut și nu s-a mai ridicat niciodată.

Ozia nu s-a mai întors niciodată în Templu, ci a fost lepros pentru tot restul vieții și a fost îngropat ca lepros. Da, domnilor. Profetul a văzut ce a însemnat aceasta, a văzut ce i-a făcut înălțarea.

„Nimeni nu poate intra în denomi-națiunea noastră decât după ce este testat de un psiholog ca să vadă dacă are IQ în ordine. Trebuie să aibă DDD, PhD, ca să vorbească cu noi. Comitetul nostru nu îl va primi fără aceasta.” Oh, vai!

„La noi vine lumea cea mai bună. Uite ce mașini scumpe sunt în jurul bisericii!”

Am văzut-o murind. O vedem moartă și totul este plin de plăgi în putrefacție, cum le numește Biblia. Totul este o plagă gravă și urât mirositoare. Așa este. Vorbesc duhovnicește. Înțelegeți?

Am văzut cum au lăsat Cuvântul lui Dumnezeu deoparte și au înălțat crezuri. Ce am văzut întâmplându-se? Au fost loviți cu lepră, necredință. Oh, vai!

Ozia a încercat să ia locul celui uns și a fost lovit. Am văzut cum aceste biserici încearcă să ia locul slujbei unse să predice Cuvântul lui Dumnezeu, dar devin confuzi și nu știu ce să facă. Le pui Cuvântul în față, dar nu știu ce să facă și spun: „Noi credem că aceasta este pentru un alt timp.” De ce? Pentru că sunt confuzi.

Cum poți să ocupi slujba unsă a lui Dumnezeu și să negi Cuvântul Său uns care este El însuși în forma Cuvântului? Cum poți să negi Cuvântul care este drept și totuși să spui că ești uns cu Duhul?

Singurul care va manifesta Cuvântul lui Dumnezeu este Duhul Sfânt însuși: „*Când va veni Duhul Sfânt, El va lua aceste lucruri ale Mele și vi le va arăta.*” Așa este. Cum poți să ocupi locul unei slujbe unse și să aparții unui crez sau unei denomi-națiuni? Sunt moarte. Tot ce poți face este să cazi la pământ și să strigi: „Doamne Dumnezeule, sunt un om cu buze necurate.” Da, domnule.

Aceste denomi-națiuni încearcă să ia locul bisericii sfinte. Ei spun: „Noi credem în Dumnezeu Tată Atotputernic, Creatorul cerurilor și al pământului și în Isus Hristos, Fiul Lui. Noi credem în sfânta biserică romano-catolică” și toate acele lucruri. „Noi

credem în comuniunea sfinților...”

Eu cred în comuniunea lui Hristos. Da, domnilor. Eu cred că sfinții sunt în slavă și cred că este un singur Mijlocitor între Dumnezeu și om. Da, domnilor. Biblia spune aceasta, dar ei zic: „Păi, aceea este Biblia!” Aceea este Dumnezeu. „...Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” Acum Cuvântul este în trupul nostru și Se manifestă uns de Duhul Sfânt. Este timpul să intrăm în acțiune! Așa este.

Efectul vedeniei asupra profetului a fost că l-a făcut să mărturisească faptul că era un păcătos. El a spus: „Sunt un om cu buze necurate, sunt greșit. Am făcut ce este rău și sunt necurat.” El era un păcătos și și-a mărturisit păcatele. Da, domnule. Unii cu DDD și PhD ar fi râs de el.

Ați auzit ce a declarat cardinalul la știrile de astăzi? El a spus: „Sunt unii care învață că reîntoarcerea Domnului este aproape. Desigur, trebuie să scăpăm de grupul acesta, fiindcă vrem să unim religiile.” Exact.

Oamenilor, nu ați piți, fiindcă lucrurile sunt mai aproape decât credeți! Să știți că acesta este aproape la fel ca și cel care nu îl cunoștea pe Iosif.

Priviți cât de înșelător a intrat. Ei au format un chip prin Confederația Bisericilor, îi fac să vorbească la fel ca fiara, îi dau putere să-i prigonească pe toți cei ce sunt credincioși și va schimba vremurile și Legile lui Dumnezeu. Noi vom ajunge la aceasta mai târziu. În seara aceasta este deja târziu, dar voi știți deja aceasta.

Vedenia l-a făcut pe profet să mărturisească faptul că este un păcătos. Dacă ar fi în ziua de astăzi, ei ar spune: „Eu sunt doctorul Cutare.”

Eu am auzit un episcop care a spus: „Când voi ajunge în cer, voi merge la Isus și Îi voi spune: „Știi cine sunt eu? Sunt episcopul Cutare.” El a mai spus: „Da, am auzit-o pe mama vorbind despre voi, dar un popor care crede Biblia este ca și cum ar umbla prin ape tulburi; nu știu unde se duc.”

Să nu gândiți așa! El este Călăuza mea. Eu voi predica despre aceasta mâine seară. Da, domnilor. El vă va călăuzi prin toate apele tulburi dacă pe acolo trebuie să mergeți, prin toate strâmtoările, prin toate înălțimile și adâncimile. El mă va călăuzi peste râul morții. Amin. Oh, da, domnule! El ne va călăuzi.

„Când moartea va veni, nu mă voi teme căci Tu ești cu mine. Chiar dacă ar fi să

umblu prin valea umbrei morții nu mă tem de nici un rău căci Tu ești cu mine." (Psalmul 23.4).

„Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo”, spunea David, *„Dacă voi lua aripile zorilor și mă voi duce să locuiesc la marginea mării, și acolo mâna Ta mă va călăuzi.”* (Psalmul 139.8-9). Amin. Luați acele aripi și intrați chiar acum în acțiune! Da, domnilor.

Acest profet a intrat imediat în acțiune; a căzut în genunchi și a spus: *„Sunt un om cu buze necurate.”* Și imediat după ce a mărturisit, a venit curățirea. Vedeți? Mai întâi trebuie să mărturisești.

Vreau să observați! Când profetul acesta... Gândiți-vă că el era... Un om care a stat cu guvernul federal, un profet adevărat și de îndată ce a văzut prima vedenie... El nu mai văzuse o astfel de vedenie până atunci, deși mai avusese. El a simțit călăuzirea lui Dumnezeu și s-a dus după Cuvântul lui Dumnezeu, dar de data aceasta era o vedenie reală și a strigat: *„Sunt un om cu buzele necurate și toți oamenii aceștia sunt necurați. Vai de mine, fiindcă am văzut manifestată slava lui Dumnezeu.”* Noi tocmai ne uităm la aceasta, așa că ar trebui să zburăm în acțiune. Înțelegeți?

„Sunt un om cu buze necurate.” El s-a dus la altar și a spus: *„Doamne, sunt un om cu buze necurate. Ce să fac, pentru că Te-am văzut manifestat chiar aici. Am văzut un înger care zguduia locul. L-am văzut vorbind și ceva s-a mișcat acolo în spate.”* Amin. A vorbit și imediat s-a întâmplat ceva. Slavă! Ce s-a întâmplat?

Am văzut că profetul și-a mărturisit păcatul, și ce a făcut Glasul acela puternic care vorbea? A zburat jos, a apucat cleștele, a luat cu el un cărbune aprins, l-a pus pe buzele lui Isaia și l-a curățat.

Observați, el nu l-a trimis să obțină o diplomă de doctorat; nu i-a dat o carte cu reguli pe care să le învețe, ci Dumnezeu i-a arătat profetului care era puterea curățirii cu focul de pe altar. Amin.

Puterea curățirii lui Dumnezeu astăzi, nu este să reciți un crez sau să mergi la biserică, ci este puterea Duhului Sfânt și Focul care vine jos și curăță omul de toată necredința lui. Amin. Felul de curățire al lui Dumnezeu este prin foc, nu printr-un crez. Ce știe un profet despre un crez? El este folosit de Dumnezeu. Cuvântul urma să fie manifestat prin el, deci Dumnezeu nu putea să-i dea un crez, pentru că s-ar fi

ținut de acel crez. Astfel, El a luat foc de pe altar și l-a curățit pe profet.

Mai întâi este mărturisirea, apoi urmează curățirea cu foc. Slavă lui Dumnezeu! Oh, priviți! Mai întâi mărturisirea, apoi curățirea și al treilea lucru este însărcinarea. Amin. Mai întâi este mărturisirea: „Sunt greșit.” Apoi urmează curățirea: neprihănirea, sfințirea și botezul Duhului Sfânt. Înțelegeți? Mărturisirea, curățirea și însărcinarea: *„Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia. Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”* (Marcu 16.15-28).

După mărturisire vine curățirea, iar după curățire vine însărcinarea. Propovăduiți Evanghelia și vindecați bolnavii, indiferent ce spun oamenii... La urmă, acest profet scump a murit sub persecuție, fiind tăiat cu fereștrăul.

Amintiți-vă că Isaia a mărturisit că era greșit. Ei toți erau greșiți pentru că s-au bazat pe un crez, pe un om. Vedeți? El a văzut un împărat, un om mare și religios, dar a înțeles că toți oamenii greșesc. Vedeți? Când a schimbat aceasta și a privit în sus, Isaia a văzut o vedenie, a văzut Cine era Dumnezeu, iar atunci a spus: „Vreau să mărturisesc că sunt greșit. Crezurile acelea vechi nu au nici o putere pentru că sunt moarte și au dat greș. Sunt leproase, dar eu am văzut slava lui Dumnezeu manifestată.” Un crez nu poate manifesta slava Lui; un crez nu poate vorbi așa și nu poate acționa așa. Este nevoie de Hristos să facă aceasta. Și de îndată ce a văzut aceasta, Isaia a spus: „Am fost total greșit, Doamne!” Apoi a venit curățirea și însărcinarea. Oh, vai!

Atunci Isaia a fost curățit... iar când Dumnezeu a spus: „Cine va merge pentru Mine?”, el a răspuns: „Doamne, iată-mă, trimite-mă!” Profetul curățat.

Martela (sper că nu este cineva cu numele acesta printre noi), nu te lăsa influențată de niște fete de la școala ta sau de vecina care își taie părul și poartă pantaloni scurți! Nu primi o asemenea influență.

Nu te lăsa influențat de vreun păstor care neagă Cuvântul lui Dumnezeu și îți oferă în locul Lui un crez! Nu primi o asemenea influență! Stai acolo până când vezi coborând slava lui Dumnezeu și se întâmplă exact cum a spus Dumnezeu, apoi strigă: „Vai de mine, Doamne, am greșit! Curăță-mă chiar acum, Doamne, curăță-mă! Lasă ca Duhul Dumnezeului celui viu să cadă peste mine.”

Când cărbunele de foc pe proroc l-a arins

Făcându-l cât se poate de curat,

Când glasul lui Dumnezeu a spus:

„Cine va merge pentru noi?”

El a răspuns: „Stăpâne, sunt aici, trimite-mă!” (Isaia era gata pentru că a văzut ceva. Da, domnule!”).

Milioane mor în păcat și rușine

Auziți strigătul lor amar.

Grăbește frate, în ajutorul lor

Și îndată răspunde: „Stăpâne, sunt aici!”

Trebuie să facem ceva pentru că este mai târziu decât credem. Fie ca vedenia lui Dumnezeu să influențeze atât de mulți oameni încât să vadă că același Dumnezeu care era în Templu cu Isaia, este astăzi în Locul Său sfânt. El este în Locul sfânt al Duhului Sfânt. El este Duhul Sfânt.

Odată, El a fost în trup, dar acum este în Duh printre oamenii Săi, dovedind că este viu. Nu un crez mort, ci un Hristos viu, Același ieri, azi și în veci.

Oh, Isaia a răspuns repede: „Stăpâne, trimite-mă!”

Haideți să ne plecăm capetele și să ne rugăm.

În timp ce avem capetele plecate... Așa cum am spus, încerc să studiez ceva ce cred că v-ar ajuta. L-ați văzut pe acest profet mare. El s-a născut să fie profet, dar a aflat că a luat-o pe o cale greșită pentru că s-a sprijinit de un om, pe împăratul Ozia. El a aflat că nu te poți sprijini pe un braț de carne pentru că este pieritor și greșit. Apoi, a privit în sus și L-a văzut pe Dumnezeu stând pe tronul Său în înălțimi.

Priviți sus la Isus, fiindcă El a spus: „*Eu sunt Același ieri, azi și în veci.*” Lăsați-l să vă ia sus în Duhul și veți vedea dacă nu este Același...

Când Isaia a văzut vedenia lui Dumnezeu venind jos în Templu, a fost gata să mărturisească faptul că este greșit, că nu a făcut nimic bun, iar de atunci a făcut

tot ce era bine, a făcut tot ce a putut, iar la sfârșit și-a pecetluit mărturia cu propriul sânge.

Cred că acesta ar fi simțământul nostru al tuturor. Câți din voi veți spune: „Iată-mă, trimite-mă!”, dar Îl veți auzi pe Dumnezeu vorbind?

Ridicați mâna. „Iată-mă! Vreau să-i mărturisesc lăptarului, vreau să mărturisesc oricui pot, să fac ceva. Vreau să fac și eu ceva. Doamne, nu cer să fiu predicator; nu cer să fiu aceasta sau cealaltă. Dacă sunt fermier, fă-mă un fermier care să poată mărturisi la ceilalți fermieri. Ajută-mă ca atunci când îmi voi vinde grâul la en-gros, să pun mărturie. Fă-mă să pun mărturie omului de la asigurări. Fără să îi mărturisesc lăptarului și băiatului care împarte ziare. Fă-mă să fac ceva, Doamne. Fă-mă să merg în vecini și să-i spun mărturia mea, fetei care se poate urât. Fă-mă să-mi acopăr fața cu aripile, în umilință, și la fel picioarele. Fă-mă să fiu în închinare în prezența Ta și trimite-mi încă două aripi. „Iată-mă, trimite-mă!”

Cu acest respect, haideți să ne ridicăm cu toții într-un serviciu de predare lui Dumnezeu.

Atotputernicul este aici. Credeți? Noi suntem în prezența Lui divină. Să nu uitați aceasta. Prezența Lui este exact aici... Sincer, de când stau aici am văzut patru sau cinci vedenii care s-au împlinit deja. Așa este. Sunt despre două sau trei persoane care sunt de aici din biserică și nu spun nimic. Dar El este aici. În ordine. Acum, să ne predăm fiecare în felul nostru lui Dumnezeu.

Vedem semnul venirii Lui binecuvântate.

Iată, acum smochinul înfrunzește,

Evanghelia Împărăției a mers pretutindeni

Și este aici, sfârșitul se vede (Așa este)

Și de departe vestim Mesajul arătării Lui.

Curând sosește în slavă să spună tuturor.

Atunci, treziți-vă, voi, sfinții Domnului!

Nu moțăiți când sfârșitul este aproape

Să fim pregătiți pentru chemarea finală. (Amin).

Popoarele se rup, Israelul se trezește (El este o țară acum).

Semnele spuse de proroci.

Zilele neamurilor sunt numărate

Cu groază încărcate (Voi vedeți venind nu numai națiuni, ci și biserici).

Întoarceți-vă la ai voștri, voi, cei împrăștiați!

Ziua răscumpărării este aproape.

Inimile oamenilor sunt pline de teamă.

Umpleți-vă cu Duhul Lui,

Lămpile umplute și curate.

Priviți sus, răscumpărarea voastră este aproape.

Prorocii falși mint,

Adevărul lui Dumnezeu îl neagă,

Că Isus Hristos este Dumnezeu nostru (voi știți că este).

Dar noi vom umbla pe unde au mers apostolii,

Căci ziua răscumpărării este aproape.

Ștergeți acel fum denominațional! Ștergeți acea funingine a lumii, fiindcă Sângele lui Isus Hristos este mai mult decât suficient să vă curețe. Priviți în sus! Lăsați Lumina voastră să strălucească, luați acele aripi și zburați spre cineva!

Haideți să ridicăm mâinile și să spunem: „Dumnezeule, iată-mă, trimite-mă!”

Tată ceresc, după Mesajul aspru și dur din seara aceasta, mă predau Ție, împreună cu această biserică. Iată-mă, Doamne, trimite-mă! Doamne, aici este biserica mea. Ajută-i să-și plece fețele cu respect și să-și acopere picioarele în umilință. Ajută-i să aibă curajul să zboare repede cu mesajul și să-L ducă la altcineva. Îndură-Te, Doamne.

Ajută-i să mărturisească cu blândețe și să fie sarea pământului. Doamne Dumnezeule, aceasta este jertfa noastră, este darul nostru și recunoștința noastră. După aceasta tângim, Doamne. Trimite-ne, în seara aceasta, la cineva care este pierdut și ajută-ne să-i aducem mâine în biserică, de undeva. Ajută-ne să-i învățăm căile Domnului, ca să fie salvați, Doamne, fiindcă este mai târziu decât credem. Fă ca aceasta să însemne ceva serios în inimile noastre, iar în timp ce vom vorbi, Doamne, ia un cărbune încins de Focul Duhului Sfânt de pe altarul de la Calvar și atinge-ne inimile și buzele, ca să nu spunem minciuni, ci numai Adevărul.

Doamne, ia-ne în seara aceasta așa cum suntem. Noi nu suntem toți predicatori, nu suntem toți proroci, nu vorbim toți în limbi, nu facem toți minuni, dar toți avem ceva de făcut. Arată-ne ce trebuie să facem, Doamne. Iată-ne! Trimite-ne la vecinii noștri sau unde putem merge, ca să le spunem de venirea Domnului. Îndură-Te, Tată.

Acum binecuvântează-ne. În noaptea aceasta dă-ne o odihnă bună trupurilor noastre, iar dimineață ajută-ne să ne trezim și să venim la biserică, și vorbește-ne cu atâta putere încât să nu lași nici o piatră necioplită și orice om să știe că ești la lucru. Învăță-ne, Doamne, fiindcă Te așteptăm.

Învăță-ne cum să ajungem la această măsură întreagă în care putem să fim fii și fiice de Dumnezeu. Te așteptăm, Doamne, să vii cu cărbunele aprins, gata să-l pui pe buzele noastre. Vino, căci Te așteptăm în Numele lui Isus.

Acum, în timp ce avem capetele plecate, am să-l rog pe păstor să vină și să elibereze biserica.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Nădăjduiesc să vă revăd mâine dimineață. Dumnezeu să fie cu voi și să vindece toți bolnavii și suferinzii dintre noi.

Acum mă simt plin de Duhul. Simt Duhul Sfânt. Simt prezența Lui. Știu că este aici, sunt sigur de aceasta. Văd marele Stâlp de Foc mișcându-Se. Glorie! Văd manifestarea Ființei Lui, divina Sa prezență, slăvita Sa Ființă.

Dumnezeule, plutește peste acești oameni și fă ca niciunul să nu fie pierdut. Te rog. Glorie lui Dumnezeu! Amin.

- Amin -